

[Jes Schmidt]

bojkot eller lockout af finansudvalget, og det er sørgeligt, lige så sørgeligt som, at man ikke har overholdt de terminsaftaler, man selv har været med til at indgå.

Jeg skal ikke gå dybere ind i det, men det siger faktisk noget om den diskussion, der har fundet sted om, hvorvidt der findes samarbejdsmuligheder med fremskridtspartiet i denne sal. Forudsætningen for sådanne samarbejdsmuligheder, i hvilken retning det måtte være, må da være, at man kan stole på hinanden.

Til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) skal jeg kun sige, at jeg er fuldstændig enig med ham i hans ønske om, at de af ham stillede ændringsforslag må få en stor udbredelse i befolkningen. Jeg tror, det ville være en meget sund politisk medicin.

Alfred Andersen (SF):

Hr. Erling Olsen var inde på, at en stor del af dette finanslovsforslag er lovgivning og en del er forligsstof, og at hr. Erling Olsen derfor ikke forventede de store, dramatiske begivenheder ved denne tredjebehandling. Heri er jeg enig, og det har vi også i socialistisk folkeparti taget højde for i de ændringsforslag, vi har indsendt. Vi har opdelt dem i to dele, nemlig dels det, man kan kalde en markering, fordi vi har markeret vort ønske om, at vi ikke skal have et militær, med et forslag om, at kontoen skal udgå, og da vi er klar over, at noget sådant ikke kan ske i løbet af et finansår – og det samme gælder problematikken i forbindelse med EF – er det forslag, vi har stillet for ligesom at markere, hvor vi står, dels nogle forslag, som vi mener reelt kunne blive vedtaget, hvis der var vilje til det i dette folketing.

Ved første behandling af finanslovsforslaget havde hr. Erling Olsen den dristighed at udtale: vi har fået en unormal finanslov, fordi vi har villet give folk en normal tilværelse. Denne opfattelse, hr. Erling Olsen her gav udtryk for ved første behandling, er klart i modstrid med, hvad der menes ude i landet. Ved at følge med i dagspressen kan man læse, at alle føler, at den nye finanslov både fremmer beskæftigelsen og samtidig på helt unødigt vis beforder arbejdsløshed, fordi besparelserne i dette finanslovsforslag lægges de forkerte steder.

Der er stor utilfredshed med nedskæringerne inden for åndssvageforsorgen; her tales der om standardforringelser. Og der er megen skepsis med hensyn til, hvorvidt det vil lykkes på etisk grundlag at gennemføre integration i folkeskolen. Fra rigshospitalet har vi modtaget deputationer, som har protesteret mod nedskæringer. Gymnasierne klager over den høje klassekvotient og over pladsmangel. Fjernelse af lønnen i basisåret i EFG-uddannelsen har virket som en adgangsbegrænsning. Vi kan læse om, at søfartsskolerne fortæller, at de har måttet nedsette deres elevantal på grund af nedskæringerne, og grønlænderne siger, det er katastrofalt, hvis man fastholder nedskæringerne inden for skolevæsenet og faglig kursusvirksomhed. Derfor gad jeg vidst, om hr. Erling Olsen stadig vil fastholde, at vi giver befolkningen en normal tilværelse med dette forslag.

Når man læser om disse nedskæringer, møder man overalt den betragtning, at besparelserne er en mærkelig disposition, fordi alternativet til besparelserne er arbejdsløshed og arbejdsløshed er en dyrere løsning. Besparelserne på netop de områder, jeg her har nævnt, synes tåbelige, al den stund regeringen bestreber sig på at skaffe nye arbejdspladser og selv er med til at nedlægge andre.

Socialistisk folkeparti mener, at man uden protester og uden skadelige virkninger for det danske samfund kunne have fundet alle disse besparelser på det militære budget.

Der kunne også findes besparelser andre steder, for som bekendt støtter forligspartierne tilsyneladende dér, hvor der ikke er behov for støtte: forligspartierne har afsat 3,3 mia kr. til indbetaling af dyrtidsportioner til ATP-fonden, dyrtidsportioner, som arbejdsgiverne ellers var forpligtet til at betale, og staten har overtaget en del af arbejdsgivernes forpligtelser på sygedagpengeområdet; det drejer sig om et beløb på 240 mill. kr., og det har nu vist sig af de offentliggjorte regnskaber fra mange virksomheder, at de sagtens selv havde kunnet betale disse dyrtidsportioner og disse sygedagpenge, fordi det har vist sig, at resultatet af, at de ikke har fået disse forpligtelser, er blevet, at tilskuddene har ophobet sig til kapital med deraf følgende større udbytte for aktionærerne, og ikke som påstået nye arbejdspladser og bedre prissta-